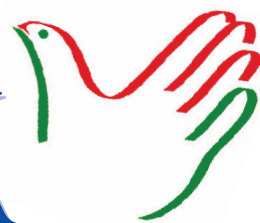

Békehírmők

2011. október 23.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CV. ÉVF. 43. SZÁM

A hála szívérzet és tett

A hálaadónapok idején sokszor szóba kerül közöttünk a hála kérdése, amelyről tudjuk, hogy nem csupán belső érzet, ami magában láthatatlan, hanem tett, cselekedet is, amely által kiábrázolódik, láthatóvá, tapasztalattá nemesedik a hívők életében. Pál apostol figyelmezteti Timóteust, hogy az utolsó „napokban” nehéz idők járnak, amikor az emberek önzők, pénzsóvárák, és sok más rossz tulajdonság mellett hálátlanok is lesznek. Ebből megérthetjük, hogy az apostoli tanítás szerint a hálátlanság nem az istenfélők bűne lehet csupán, hanem általános emberi hiba. Olyan, mint például a hazudozás, a lopás, a paráznság vagy a káromkodás! Megemlíti, hogy az emberek inkább az élvezeteket szeretik, mint az Istent. A szegénységet

azonban nem nevezi meg mint olyan körülményt, amelyben ezek a rossz tulajdonságok kitermelődnek. Anélkül, hogy a szegénységet mint az egyik állandó és napjaink legsúlyosabb gondját-baját kisebbíteni akaránk, több rossz tulajdonság kifejlődését és megengedhetőségét is ebből magyaráznak meg. A munkakerülés, a védtelen szegények kifosztása, eltiprása a szegény rablók által, a különféle csalások, praktikák megélhetési eszközzé nyilvánítása mégsem nyerhet polgárjogot semmiképpen sem a megkérdőjelezhetetlen erkölcsi jó rendben! Az erkölcsrombolást, amelyet módszeresen és jelentős hatásokkal elvégeztek a hatalom emberei, most beért „gyümölcsként” takaríthatjuk be.

(folytatás az utolsó oldalon)

Október 23. A szabadság napja

Fóti bizonyosságtevők Megváltott Jézus szent vére árán...

Filemon Zsolt lelkipásztor, Kovács János, Kovács Jánosné, Nemeshegyi Benjámín, Lassú Sándor, Eszes Alexandra, Sörös Attila lelkipásztor

Öt új testvérünkkel együtt énekelhettük nagy örömmel ezt az éneket is szeptember 18-án, mielőtt hitük val-

lomására bemerítkeztek volna. Történetek következnek dióhéjban.

(folytatás a 344. oldalon)

Hol szabadság van, ott mindenütt szabadság van: a gondolatban, a holnapban, a házasságban, az imaházban, a tettekben, a mozdulatokban, a nézésben, a megfogalmazásban. Hol szabadság van, ott sehol sincs zsarnokság, görcs, kényszer. Mert ahol az Úr lelke, ott szabadság van. (parafrázis)

Boldogok lehetünk, hogy 45 évvel ezelőtt fiatalok és felnőttek sokasága megértette Jézus szavának lényegét: ...megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket. Boldogok voltak, hogy mertek szabadon élni, és mertek szabadon halni.

Kegyelmi nap volt, mert Isten megadta, hogy még nekik kellett küzdeni a szabadságért, hanem előbb a szabadság vette szárnyaira őket.

Mert a szabadság nem vásárolható meg, a realpolitikuskok sem ajándékozhatják nekünk, de a zsarnokok sem vehetik el tőlünk. De szabadság születik ott, ahol minden áldozatot meghoznak az igazságért.

Annak a napnak hősei tanúskodjanak ellenünk, amikor megelégszünk kegyes hazugságokkal, álnyugalommal, álbékével! És az Úristen támasszon bennünk csilapíthatatlan éhséget és szomjúságot a szabadító igazságra!

Háló Gyula
szerkesztő

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ Október 28-29-én, péntek-szombaton **Önkéntes vezetés, önkéntesvezetés? címmel konferenciát tartanak** az Ökumenikus Tanács székházában (1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.) a Női Bizottság szervezésében. A vezetés témakörében előadást tart *dr. Mirnics Zsuzsa* pszichológus, *Novotny Zoltán* újságíró, *dr. Kovács Géza* lelkipásztor.

♦ Október 30-án, vasárnap délután 5 órai kezdettel a **reformációra emlékeznek** az újpesti protestáns gyülekezetek és a Protestáns Újságírók Szövetsége az Újpesti Baptista Imaházban (1043 Budapest, Kassai u 26.). Az ökumenikus ünnepi istentiszteleten kerül sor a Prúsz Rát Mátyás-díjának átadására. Díjazottak: *Bagdán Zsuzsanna* és *Kiss Sándor*, a *Reformátusok Lapja* újságírói. A díjat *Novotny Zoltán*, a Prúsz elnöke adja át. Laudál: *Csoma Áron* református lelkipásztor, ünnepi megemlékezést mond: *Marosi Nagy Lajos* presbiter. *Liszt Ferenc* ünnepi nyitányát orgonán előadja *Tóka Agoston*, az Újpesti Baptista Gyülekezet énekkarát *Kovács István* vezényli.

Békehírnök-előfizetés

Legyen otthonában a *Békehírnök*! Fizessen elő a baptista szellemiség hetilapjára, a *Békehírnökre*!

A megrendelés, illetve a befizetés határideje: 2011. november 15.

Belföldi előfizetési díjak:

- csoportos előfizetésekor fél évre 4000 Ft, egész évre 6900 Ft,
- egyéni előfizetésekor fél évre 4200 Ft, egész évre 7450 Ft.

Külföldi előfizetési díjak:

- az EU területén egész évre havi postázással 14 400 Ft, heti postázással 26 250 Ft,
- az EU területén kívül egész évre havi postázással 17 850 Ft, heti postázással 31 500 Ft.

Régi és új előfizetőinket kérjük, hogy a megrendelést és az előfizetési díjat juttassák el a gyülekezeti iratterjesztőkön keresztül vagy a 11706016-22163851-es csekkszámára a kiadóhivatalba (1068 Budapest, Benczúr u. 31.!) Telefon: 352-9993/172 mellék. Legyen Ön is olvasója Magyarország legrégebbi egyházi hetilapjának!

Pilisi események

Hitmélyítő hétvége

Június első hétvégéjén hitmélyítő sorozatot tartottunk, ahol vendégünk *Lórik Levente* teológiai tanár testvér volt. Előadásában hallhattunk a gyülekezet és benne a tagok feladatairól, helyünkről a közösségben, identitás-tudatunkról, céljainkról és odaszánásunk fontosságáról. Ezek az alkalmakon valóban erősödöttünk hitünkben, testvérünk magával ragadó stílusa és mondanivalója mély nyomot hagyott minden hallgatóban. Ráébredhettünk esetleges alkalmatlanságainkra, hiányosságainkra, és hálát adhattunk Istenünk megbocsátó, helyreállító kegyelméért. A vasárnapi napot teljes egészében együtt tölthettük, mivel ekkor rendeztük hagyományos gyülekezeti napunkat, amikor közös ebédet vettünk részt, így is ápolva egymáshoz fűződő kapcsolatainkat a kötetlen beszélgetéseken keresztül is. Hálátelt szívvel gondolunk vissza erre a szép napra, amikor minden jelenlévő bőségesen részesülhetett a testi és lelki áldásokban.

Rákoscsabaiakkal együtt

Pünkösdi hétfőjén gyülekezetünk nagy része egy szeretetteljes meghívásnak tett eleget, amikor elfogadtuk a rákoscsabai testvérek és lelkipásztoruk, *László Gábor* testvér meghívását, hogy töltsük együtt velük ezt a napot. tíz autóval közel 40-en érkeztünk a gödöllői természetvédelmi parkba, ahová meghívásunk szólt. A szép természeti környezet mellett jó volt átélni a testvéri találkozás és szeretet áldásait vendéglátóink részéről, akik már itt vártak bennünket. Áldásos volt együtt lenni a természet templomában, ahol mi szolgáltunk bizonyágtételekkel, költeményekkel, harmonikaszóval és igei üzenettel lelkipásztorunk, *Tenkely Béla* részéről.

Ezután bőséges ebéd következett meghívóink tálalásában. Délután vár-

ta gyermekeinket az időközben felállított ugrálóvár és sok egyéb játéklehetőség. A focilabdák és a tollasütők sem maradtak a csomagtartókban, minden sporteszköz gazdára talált. Aki pedig egyszerűen csak beszélgetni akart, erre is nyílt lehetőség. Ezen a napon nagyon jó volt megtapasztalni a testvéri együttlét áldásait, egy kis ízelítőt kaphattunk azokból az örömökből, amelyek majd az örök hazában várnak ránk, ahol nem lesz már elválás, és együtt dicsérhetjük mindenható Istenünket (Jel 2,17b).

Ökumenikus gospelst

Örömteli eseménnyel kezdődött az októberi hónap a római katolikus, az evangélikus, a református és a baptista gyülekezetek testvérisége és sok érdeklődő részt vevő számára.

Vendégünk volt a P.A.P baptista ifjúsági gospelkórus. A péceli, albertirszai és pilisi főként fiatalokból álló kórus ezen a szombat estén spirituálékkal, lelkesítő énekekkel igyekezett felhangolni a jelenlévőket, ami a hangos tetszésnyilvánításokból hallhatóan sikerült is. Ezen az estén is a legfontosabb Isten dicsérete volt, erről szóltak a rövid igeszolgálatok is, *Krámer György* esperes, *Morva Anett* református lelkész, *Virágh József* plébános és *Tenkely Béla* lelkipásztor tolmácsolásában. Az estet zeneileg is feledhetlenné tette az evangélikus templom csodálatos akusztikája mellett *Tóth Kornél* karnagy, valamint *Tóth Dávid* és *Illyés Csaba* szolgálata, akik a zongorát, illetve az orgonát szólaltatták meg.

Nagy örömünkre szolgált az az érdeklődés, ami az estet a pilisiek részéről övezte, reméljük, hogy még sok ilyen alkalom adatik számunkra, ahol közösen dicsőíthetjük Teremtőnket, és élvezhetjük a szeretetteljes együttlét áldásait.

Szilágyi József

A Baptista Teológiai Akadémia tanévnyitó istentisztelete

A Baptista Teológiai Akadémia szeptember 17-én tartotta tanévnyitó istentiszteletét a történelmi múltú Wesselényi utcai imaházban.

Jókedvvel készülnek az új tanévre oktatók és diákok egyaránt.

Dr. Mészáros Kálmán egyházelnök adott igei biztatást a hallgatónak és az oktatóknak.

Dr. Almási Tibor rektor örömmel számolt be a teológiai oktatás bővüléséről, új képzési formák indításáról.

A Békéscsabai Baptista Imaház ad otthont a Körösvidéki Baptista Egyházkerület gyülekezeteiből érkezett hallgatók számára megnyíló Fakultatív Konzultációs Központnak. Az erre vonatkozó megállapodás aláírására is az évnyitó ünnepségen került sor. Aláírók: Kesjár Géza gyülekezetvezető, Kiss Tibor, a Körösvidéki Baptista Egyházkerület elnöke és dr. Almási Tibor rektor.

Véres vasárnap Kairóban

Az egyiptomi fővárosban vasárnap minden eddiginél véresebb összecsapás volt kopt keresztények, muszlimok és katonák között. Hivatalos tájékoztatás szerint 24 ember meghalt, több mint 200 súlyosan megsebesült. Az összecsapás előtt, ami egészen hétfő hajnalig tartott, több ezer kopt keresztény tüntetett, tiltakoztak az ország déli részén nemrég történt templomrombolás ellen. Mi is csak imádkozni tudunk minden keresztényért Egyiptomban, de minden muszlimért is, hogy a vallásszabadságban biztosított jogokat és a megbékélést tekintsek a politikai tavasz, a demokrácia egyik legfontosabb értékének. A kairói német nyelvű protestáns gyülekezet honlapjának köszöntésével mi is ezt mondjuk: Ahlan va Sahlan – Isten hozott! Szálem-álejkum! – Béke legyen veled, Kairó, Egyiptom!

Márk evangélista „egyháza”

A világ egyik legrégebbi keresztény egyházának, hivatalos nevén a Kopt Ortodox Egyháznak közel 11 millió tagja van, ami az ország lakosságának tíz százalékát jelenti. Az ókeleti egyház a kései ókor alexandriai keresztény iskolájából, illetve szokásaiból építkezett. A hagyomány szerint ezt az egyházat maga Márk evangélista alapította, az ősi Márk evangéliumának a szerzője. Ő volt Alexandria első püspöke is, 68-ban halt mártírhálált. A 2. század óta a görög mellett a kopt nyelvet is használják a Biblia felolvasásokor, imáiknak és a prédikációknak is ez lett a nyelve. A kopt egyház, eltérően más ortodox és a katolikus egyháztól, monofizita tant hirdetett, azaz Krisztusnak egy természetét fogadták el, mégpedig az istenit, míg mások Krisztus két természetét vallották, őket ezért diofizitáknak nevezték, mert szerintük Krisztusban az isteni és az emberi természet egygyíttlenül, de szétválaszthatatlanul van jelen. A kopt egyházon kívül a monofizita, egytermészetű irányít követte, követi a szír, az indiai ortodox, az etiópiai és az eritreai ortodox, valamint az örmény apostoli egyház. A koptok élén pápa áll, Márk 117. utóda, III. Shenouda. Európában, Ázsiában, Amerikában, Ausztráliában püspökségeik, érsekségeik vannak. **Dr. Békefy Lajos**

Fóti biznyságtévők (folytatás a címloldalról)

Kovács János: 47 éves vagyok, gazdasági területen dolgozom. Nem hívő, sőt ateista családban nőttem fel és éltem eddigi életem. A gyülekezetbe legidősebb gyermeke-met ellenőrizendő, „hová jár a gyerekek?” kerültem. Az első alkalom elég volt ahhoz, hogy „ott ragadjak”. Istent régóta kerestem, ekkor ismét megszólított. Én hallgattam rá. Elfogadtam Jézus Urunk megváltó áldozatát – váltságul bűneimért –, ami által újjászülettem és örök életet nyertem öbennem. Vágyam, hogy őt kövessem, mert szükségem van rá. Vágyam, hogy Istennek tetsző életet élhessek az ő dicsőségére.

Kovács Jánosné Éva: Csomádon élek férjemmel és három gyermekemmel. Közzolgálatban dolgozom ügyintézőként. Isten hívott a fóti gyülekezetbe a legidősebb fiam közvetítésével, aki ez év áprilisában, virágvasárnap merítkezett be.

Isten – Szentlelke által – éveken keresztül munkálkodott bennem, mindig ott volt, amikor szükségem volt rá. Ebben a felismerésben segítségemre volt a fiam és a férjem. Azóta mintha egy nagy kő esett volna le rólam, szó szerint szabadnak érzem magam. Tudom, hogy ez azért van, mert teljesen megbízom Jézus Krisztusban, az ő vezetésében. A fóti gyülekezetben szeretnék Isten szolgálatába állni, és természetesen minden alkalmat megragadok, hogy megtérésemet elmondjam másoknak. Olyanoknak, akik már hisznek Istenben, de nem bíznak saját magukban, és olyanoknak is, akik még nem ismerték fel Jézus munkáját az életükben.

Nemeshegyi Benjámint: Baptista nagycsaládban és gyülekezetben felnőve korán megismerhettem a Bibliát, és megtapasztalhattam Istenünk gondviselését. Ennek ellenére sokáig halogattam a mellette való döntést, mondván, hogy túl fiatal vagyok a döntéshez, túl korai lenne a teljes elkötelezettség, és előbb a magam erejéből akarom kialakítani az életem. Később úgy gondoltam, a megtérés nélkül is lehetek (az emberi értékrend szerint) jó ember, jótetteimmel az emberek tetszését kerestem. Megtérésemkor rájöttem, hogy az a helyes értékrend ha Isten áll éle-

(folytatás a következő oldalon)

Kárpátaljai beszámoló és imakérések

Beregújfalun júliusban megindult a romamisszió egyelőre egy tíres telken

Mint bizonyára tudjátok, június elsején visszaérkeztünk Kárpátaljára. Mindjárt belecsoportunk a sok tennivaló közepébe. Először elmentünk Kijevbe az IMB éves találkozójára, ami majdnem egy hétig tartott.

A Gáti Reménység Roma Gyülekezetben is sok munka várt ránk. Megkezdődött az imaház és missziós központ építése a magyarországi Építő Követek segítségével. Ezek a drága hívő testvérek ingyen végezték el – és végzik most is – azt a sok munkát, ami számunkra bizony megfizethetetlen lett volna. Közben megszületett *Helén* és *Zoltán* régen várt babája, *Krisztofer*. A gáti roma testvérek szíve ég a más falvakban élő cigányok felé, és elindultunk Beregújfaluba, hogy az ottani roma táborban is megkezdjük Isten igéjének hirdetését. Pásztoruk, *Tóth Robi* és felesége, *Andzsi*, meg *Varga Renáta* és *Horváth Ibolya* a közvetlen munkatársaink. Mérhetetlen a nyomor köztük – még cigány viszonylatban is. Ötven gyerek is eljön egy-egy szabadtéri istentiszteletre. Iszonyú támadás alatt áll ez a munka, imádkozzatok értünk!

Megtörtént az első gyermekbemutatás is a roma gyülekezetben: *Helének Krisztoferének* bemutatásán részt vettek az Építő Követek és *Jeff Ziolkowskis Tommal* az amerikai gyülekezetünk képviselőjében. És dicsőség az Úrnak: végre tető alá került a roma központ, jöhet az esős időszak.

Nagy örömet jelentett több gyülekezetnek is az az Amerikából jött énekes csoport, amelyik „blue grass” stílusban énekel. Egy hétig szolgáltak Kárpátalján sokak örömére.

Folytattuk Beregújfalun is a munkát, a két éve alakult magyar gyülekezetben is. A még meg nem történt tartozók teljes rendszerességgel vesznek részt most már az istentiszteleten. Énekelnek, nagyon figyelnek... és hisszük, hogy közel állnak már a megtéréshez. *Bakos Imi* és felesége, *Renáta* szorgalmasan, odaadón végzi

köztük a munkát. A gyülekezet tagjai bekapcsolódtak a roma táborban végzett szolgálatba is. Mind Gáton, mind Beregújfalun szeretnénk bemerítést tartani még ebben az évben.

A guti gyülekezet ifjúsági tábora az idén is áldásos volt, *Nagy-Kasza Dániel* és *Pardi Félix* végezték a tanítást, amihez jelen sorok írója is csatlakozhatott egy napra. Várják nagyon a gutiak, hogy az Úr pásztorral ajándékozza meg a gyülekezetet. Nagy öröm számunkra, hogy Ungvárra odaköltözött Erdélyből *Kelemen Szabolcs* testvér. Ő az ungvári szolgálat mellett a szomszédos falvakban is szeretne gyülekezetet plántálni. *Nehra Bálint* vezetőnknek és a pásztoroknak is szívügye a gyülekezetplántálás.

Nagyszerű hálaadónapot tartottunk Gáton is, Guton is, Beregszászon is. Ezek az alkalmakon az egész testvériség összejön a körzetből. Guton az Építő Követek is szolgáltak az áldásos alkalmon.

Zápszonyban is növekszik a gyülekezet. A pár éve még öt-hat tagból álló kis gyülekezet „rosszul érzi magát”, ha vasárnap délutánonként harmincnál kevesebben vannak. A lelkipásztor házaspár, *Nagy-Kasza Dániel* és *Ilona* most – *Bence* után – egy aranyos picit lányt is kapott az Úrtól, akit *Csengének* hívnak.

Kérjük, imádkozzatok értünk, mert igazi szellemi harctér az, amin vagyunk, és az a védelem, amit imádságaitok jelentenek, nélkülözhetetlen a szolgálatunkhoz! Imádkozzatok kérlek, új munkásokért, és erőért a jelenlegi munkások számára! De kérjük, imádkozzatok Amerikában élő gyermeikeinkért, társaikért és unokáinkért is! (A jövőben gyakrabban és rövidebben fogunk beszámolni munkánkról.)

Köszönettel és áldáskívánó szeretettel:

Dr. László Imre és Klári

Bemerítés Zápszonyban

Káros szenvedélyek

Hiteles fotót készítettek a főváros VIII. kerületének egyik szögletéről. Hajléktalanok üldögélnek egy utcára néző pinceablakos elötti, néhány arasz magasságú lábazon. Talán tucatszámú kényes pihengető, kopott ruhában, valamennyinél jól kitömött műanyag reklámszatyor van, és mindnyájan cigarettáznak. A bemutatott képpel szánalmat igyekeznek gerjeszteni, másrészt számon kérni a kormányzatot. Aggódnak a kitiltó rendelet miatt. A kerület nyomorultjainak el kell hagyniuk a fővárost, menniük kell valahová, talán a régi közigazgatási határt szegélyező erdőbe, szinte törvényen kívüli állapotba.

A szerencsétlen sors hátterében többféle káros szenvedély lappang, de több okból válhat hajléktalanná az ember. Kisemmizett férfiak, akik a fegyház után nem találták a családjukat. A társadalom nem büntette a válást, viszont sok kíméletlen vámpírja volt. A kép alá azt is oda lehetne írni: „Hová juttat a dohányzás”.

Maradjunk a dohányzás szenvedélyénél! Akit a nikotin foglyul ejtett, azt állítja, hogy a kábítószer használatának tömeges szenvedélye előtt a cigarettáról lehetett legnehezebben megszokni. Magyarországon a dohányzás talán a XV-XVI. században jelentkezett a török megszállás másfél évszázada alatt. Előbb a férfiak, és generációkkal később a nők kedvenc szenvedélyévé vált. Állítják, hogy a női egyenjogúsításért vívott angolai küzdelmek idején a nők ezzel is kifejezték céljaikat. Nálunk kissé visszavetette a nők dohányzási szokásának terjedését egy megrendítő betyártörténet. „Pipás Pista” tömeggyilkos halálbüntetése előtt néhány nappal derült ki, hogy nő. A felekezetek közül az evangéliumi kisebbségi gyülekezetek küzdöttek felvilágosításaikkal a dohányzás ellen. Esményképpé változott a hosszúszerű pipából bodor füstöt eregető papi ember, vagy a lelkési pipaújtemény. A hívők Bibliáját ugyan-

azokban az évtizedekben szintén elégették. Aztán az „iparosodásnak” magasztalt hazai falurombolás idején Pesten „jó titkárnót” el sem lehetett képzelni napi több doboz cigaretta rendszeres fogyasztása nélkül. Az irodákban a füst egy méterre korlátozta a látótávolságot, és szennyezte a levegőt.

Köztünk a XX. század derekáig elképzelhetetlen volt a dohányosok gyülekezeti tagsága. Ma is előfordul, hogy szót emelünk a dohányzás ellen, de jó ideje terjed egy hangzatos nézet. Sok helyen a „merev, szokványos, baptista” vádaskodást váltja ki a dohányzás ellenzése. Remélni kell, hogy egyszer elhagyja a füstölést a kliens. „Fő a nyitottság, a rokonszenv, a türelem. Nem is található bibliai ellenvetés. Akkor miért beszélnek ellene, hiszen híres nyugati prédikátorok is dohányoztak” – ilyen dolgokkal szoktak érvelni.

Mások hibáztatták a növény termelőit és forgalmazóit. Hazánk missziójában ez a nézet már az első világháború előtt jelentkezett. Felhagytak a dohánylevél termelésével vagy a termékek árusításával, mert ha káros a füstölés, és a gyülekezeti életből kiközösít, akkor az is vétkes, aki termeli. A „legjobb” tartott „virginiai dohány” amerikai területén a múlt század utolsó negyedében változás állt be. Több ezer holdas termelés szűnt meg, óriási dohánygyárak zártak be. Amerikaszerte egyre kevesebben termelik, és a gazdasági szakértők szerint a dohánytermékek iránti kereslet 75%-ban kelet-európai piacra vándorol. Románia és hazánk elszegényedett rétegei között tart ki makacsul ez a rossz szokás. Köztük mutatkozik sok egyéb sajnálatos népbetegség és a korai elhalálozás. Az egykor státuszszimbólum ma az elmaradottság és a balga önpusztítás tünete.

Utólag bizonyulnak bölcseknek szellemi eleink. Helyesen óvták a régebbi „törekvőket” a dohányzás káros szenvedélyétől. A lemondással járó személyes küzdelem oktató pályaként arra is megtanította a hit harcosait, hogy a keresztény szellemi és gyakorlati tisztaság útján újabb megfontolásokat téve tisztuljon a lélek és váljon nemesebb az egyéni erkölcs. Együttal elkezdődött sok-sok ember társadalmi felemelkedése és anyagi helyzetének javulása, hiszen a dohányzás nem volt olcsó szenvedély.

Szebeni Olivér

(folytatás az előző oldalról)

tem középpontjában, és a Biblia alapján csak az ő akaratát követem. Isten kegyelme tartott meg a fizikai és szellemi próbák, kísértések között, és ő segít a mindennapokban, hogy békeköveteként példamutató életet élhessek.

Lassú Sándor: Egy huszonéves tanuló vagyok. Gyerekkorom óta a főtí gyülekezetbe jártam (igaz, megfordultam más felekezeteknél is), mégis mindig távol maradtam Istentől. Sokáig énközpontú életet éltem, és építettem saját kis kártyaváram, de összedől minden! Az élet minden területén kudarcot vallottam! Ez kellett ahhoz, hogy rádöbbenjek, önerőből senki vagyok, bűnbocsánat nélkül nincs megnyugvásom, és Jézus nélkül nincs életem!

Eszes Alexandra: 17 éves vagyok. Megtérésem előtt nagyon bűnös ember voltam. Nem nagyon foglalkoztam Istennel. Fontosabb volt számomra mindenki más önála. De 2011. június 18-án Isten elvette a bűnömöt, és örök életet adott. Rájöttem, hogy Isten fontosabb az embereknek, és neki kell az első helyen állnia a szívemben. És rá kellett jönnöm arra is, hogy Istent kell szolgálnom, neki kell a legfontosabbnak lennie az életemben. 2011. szeptember 18-án bemerítkeztem, és mostantól Isten szolgálója leszek és őt fogom követni. Ámen!

Reformációi megemlékezés

Október 31-én 17 órakor reformációi megemlékezést tartanak Budapesten a Reformációi Emlékparkban (Városligeti fasor – Bajza u. sarok). Ünnepi beszédet mond *dr. Huszár Pál*, a Magyarországi Református Egyház főgondnoka. *Luther* életét plasztikon-előadásban mutatja be a Dunántúli Baptista Mobil Evangelizációs Csoport *Varga Attila* vezetésével. Fúvoszenei szolgálattal működik közre a Baptista Központi Fúvoszenekar, az Üdvhadsereg fúvoszenekara és a Cantores Ecclesiae Rézfúvos Együttes. Az áhítat az Ökumenikus Tanács protestáns taggyeháza lelkipásztorainak szolgálattal történik. Az ünnepség a faszori evangélikus templom istentiszteletén folytatódik 18 órakor. Mindenkit szeretettel várnak.

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

A mérleg

A jómódú gazda és a szegényember üzletet kötött. A gazda minden héten ad két kiló túrót a szegényembernek, aki pedig vizszozásul két kiló összgyűjtött mézet ad. Ment az üzlet rendben jó ideig, amíg egyszer csak a gazda arra gondolt, hogy bizony nem minden ember tisztességes, és meg kellene mérni, amit kap. Úgyhogy mikor legközelebb vitte a túrót, és néhány perc múlva megkapta a mézet, azt hazavitte, és a pontos mérlegén megmérte – hát csak másfél kiló volt! Felháborodva ment a szegényemberhez, és indulatosan a szemére vetette, hogy becsapta őt.

A szegényember lehajtotta a fejét, és így szólt:

– Nagyon sajnálom, hogy így történt, de én nagyon szegény ember vagyok. Egy kétserpenyős mérleget még tudtam szerezni, de súlyokra már nem volt pénzem. Így hát amikor megkaptam tőled a túrót, és kivittem a kamrába, rátettem a mérleg serpenyőjére, és a másik serpenyőbe kimértem az azonos súlyú mézet.

Keltsük életre a bibliai korokat!

Bibliai kori történelmi hagyományörző egyesület alapításához keresek olyan Budapesten vagy vonzáskörzetében élő elkötelezett keresztyéneket, akiket érdekel vagy már gyakorolják is a történelmi hagyományörzés valamilyen formáját (római, kelta, honfoglalás kori, középkori stb.).

Amennyiben szeretnél részese lenni egy fantasztikusan izgalmas misszióknak, és a Bibliát és annak különböző korszakait mélyebben megismerni, vedd fel velem a kapcsolatot az alábbi e-mail címen!

Elérhetőség: *Hegedűs Ádám*, adamhgd@yahoo.com.

Dicsőítés a Sportarénában

Napsütéses nyári meleggel köszöntött bennünket október 2-a, vasárnap. A délelőtti istentisztelet után Budapest utcáin lépten-nyomon koncertre igyekvőkkel lehetett találkozni. „Ti is a koncertre?” – tették fel oly sokan a kérdést egymásnak. Ki gyalog, ki busszal, ki pedig autóval ment a Sportarénába. Ahogy közeledtünk az épület felé, eszembe jutott, hogy egyesek kavicsnak nevezik az épületet. Mi keresztyének tudjuk, hogy egy kavics Isten emberének a kezében leterítette Góliátot. És a „kavics”-hoz csak úgy özőnlöttek az emberek. Lufik, zászlók lengtek a környéken.

A baptista fúvósok színvonalas zenéje töltötte be a teret. Már a stadion előtt is rokonokkal, kedves ismerősökkel találkoztunk. Rég nem látott barátok kérdezték egymástól, ki hova ül vagy éppen áll. A bejutás után már az előtérben is érezni lehetett azt a bizonyos más légkört. Mindenki kapott egy színes, világító karkötőt ajándékba, aminek később igazi jelentősége is lett. A folyosón keresztyén könyvek, fotók és a Misszióexpó. A világi koncerteken gyakran előfordul, hogy csak a főelőadó, a híres együttesre kíváncsiak, és az előzenekarokat talán meg sem hallgatják. Itt azonban nem így történt, hiszen mindegyik fellépő ugyanolyan ovációt és tapsvihart kapott, akár az Amaro Delról, Pintér Béláékról, Csizsér Lászlóról vagy éppen a Jesus Culture-ról volt szó. Valóban elmondható, hogy ide Istent dicsőíteni érkeztek az emberek. Voltak baptista, református, evangélikus, pünkösdi, katolikus, szabadkeresztyén, golgotás és sok más gyülekezetből. Felekezeti hovatartozás nélkül mindenki azért jött, hogy az Urat magasztalja és belépjén Isten jelenlétebe.

Az est egyik különlegessége volt, amikor *Kunszabó Zoltán* katolikus diakónus bocsánatot kért a magyar nép nevében *Kovács Edgár* roma pásztortól, amiért a roma testvérek tehetségét nem ismertük el és néha megkülönböztetett módon bántunk velük. Kovács Edgár pedig azért kért bocsánatot, amiért voltak, akik megloptak bennünket, és olyanok is, akiknek nehézséget okozott beilleszkedni a társadalomba. A 12 500 nézőt befogadó Sportarénában fiatalok, középkorúak és idősök felemelt kézzel dicsőítették az Urat. Azok a bizonyos színes karkötők csak úgy ragyogtak a sötétben, jelképezve az egységet.

Az est sztárvendége a Jesus Culture együttes volt, akik a megújulás fontosságát és az elmélyült dicsőítést tűzték a zászlajukra. A kaliforniai fiatalok hamar belopták magukat a magyarok szívébe. Egyszerre voltak a dalaik zeneileg magas színvonalúak, modernek, és ugyanakkor mély mondanivalókkal bírtak. Nemcsak hogy énekeltek a mennyről, de egy kis szeletet le is hozták. A négy zenekar és az ötórányi színvonalas program után talán mindenki nevében mondhatom, hogy Isten jelenléte érezhető módon betöltötte a csarnokot, és feltöltődve térhettünk haza.

Dicsőség Istennek, hogy még mindig vannak élő hitű keresztyének, akik a sok nehézség ellenére is kitartanak az Úr mellett, és meg akarják mutatni, hogy a világ egyedüli reménysége Krisztus. Csak akkor tudjuk sikerrel venni az akadályokat ebben a jelenlegi világméretű kaoszban, ha Isten ígéjét követjük, és ahhoz ragaszkodunk életünk minden területén. Isten örömmel nézi, amikor a gyermekei egységben vannak és egy közös cél érdekében összefognak. Így indul el az ébredés, aminek legyünk mi is részesei!

Durkó Anett

A mindennapi

Régen történt ez az eset, de fontos üzenete volt a számomra. Akkor érttem meg, hogy véget ért a háború, már annyi eledele van az embereknek, hogy válogathatnak is a sok jóból. Telhetetlen lett a világ, csak azt nem tudhatjuk, meddig. Rendszeresen foglalkoztam tanítványaimmal a „mindennapi kenyér” értékeivel, sajnos nem hiszem, hogy sokat tanultak volna. És azt sem tudom, felesleges-e a történet felidézése.

Gyurika a legelesettebb családból érkezett hozzám, nagyon sajnáltam. Szerettem volna valamit javítani a helyzetén, ezért mindennap adtam neki egy szalámis zsömlére való pénzt. Hadd fusson ő is a többiekkel a büfébe, és egye a friss péksüteményt! Röpült a folyosón, megelőzött mindenkit, és boldogan dugta be a kis ablakon a pénzt. Falta a zsemlet. Egészen december közepéig. Érintetlenül az asztalra csapta. „Ezt meg egye meg maga! Csokoládétortát kérek!”

Megkapta a tortát, és meg kellett ennie a zsömlét is, de megbeszéltem vele, hogy több tízórai nem lesz. Nem értékelte sem a szándékomat, sem az eledelt.

Gondolkodtam a történeteken. Viszszaköszönt a kis fiúcska viselkedése a papírkosárba dobott tízóraik láttán és ebéd közben. Ezt nem szeretem, ezt nem kérem, mondogatták a kis válogatók. Kaptak helyette mást.

Akkor tudatosan mesélni kezdtem a mi hőskorunkról, amikor anyuka életben tartott minket a „majdnem” semmin. Hallottak a zsák szárított kenyérhéjról, amit hideg vízbe áztatva ettünk, boldogan, meg a hajában főtt krumpliról, csak sóval, ha só is volt. Úgy tűnt, a mesémet valami őskori történetnek gondolják. Nem, ez nem lehet igaz!

Pár évvel ezelőtt a legidősebb unokám kért meg, hogy tanítsam meg főzni, de nem a mai drága étek receptjeit kérte, hanem a túlélőételek készítését akarta tudni. Egy tanéven keresztül főztük a rég elfelejtett ételeket, mert már én sem adtam a gyerekeimnek azokat. Kevés alapanyagból főztünk, de minden darabkához fűződött valami mese. Aztán lassan kialakult a napi ételek sora. A főtt krumplis reggeli, a

zsiros kenyér tízórai, az egyszerű leves és kása, a hús nélküli főzelékfélék sora a hétvégén sült üres kaláccsal. Ki nem fogytunk a meséből és anyuka receptjeiből.

Amikor összevettem a régi ételeket és a megváltozott világ gazdag kínálatát, nem lettem tőle boldog. Nagy hiányérzet keletkezett bennem. Honvágyam támadt a nagymama szívkrumplija meg az üres szombati kalács után.

Akkor a mindennapi kenyérért való imánkban megelégedtünk az üres kenyérral. A mai imánkban sokat kérünk Istentől, ha kenyeret kérünk. Tudja jól, milyen igényesek és telhetetlenek lettünk, és meg is adja a kérésünket. De nem válik javunkra.

Bár azt ígérte, hogy amíg a világot megtartja, lesz aratás, de nem fogy-e el a türelme, mint nekem a Gyurika szalámis zsömléjét látva, hogy elég, nem kapsz többet, mert nem becsülted meg a jóindulatomat és a gondoskodásomat.

Jó Istenem, add meg a mindennapi kenyérünket és a hozzá való megelégedést is! Ámen. **Frittmann Lászlóné**

Konzultáció az európai integrációról és a soros EU-elnökségről

Október 26-án, szerdán 14 órára a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szociális Bizottsága tiszteletteljes szeretettel hív minden érdeklődőt a fenti témakörben megrendezésre kerülő nyilvános beszélgetésre az Ökumenikus Tanács székházába (1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.).

A programtervezetből: *Peter Pavlovic*, az Európai Egyházak Konferenciájának tanulmányi titkára ismerteti az Egyházak Európáért Európában kiadványt. *Orosz Gábor* egyetemi adjunktus referál az Egyházak Európáért Európában kiadvány magyar szemmel címmel. *Wintermantel Péter* külügyminiszteri osztályvezető A magyar EU-elnökség prioritásai és azok utóélete címmel mond korreferátumot.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

TÓTKOMLÓS: Szeptember 22-én temettük **Paulik Mihályné Simon Julianna** testvérünket, aki 83 évet élt. Népes rokonsága és a Kondorosi Körzet énekesei kísérték földi utolsó útjára a koporsót. Isten ígéjét Jel 14,12-13 és Jn 14,1-3 alapján hirdette *Papp József* ny. lelkipásztor testvér. Isten vigasztalását és az ige megtartásában sok áldást kívánunk a gyászolóknak!

H I R D E T É S E K

♦ **Lakásszépítés A-Z-ig, padlótól a plafonig, mindenre találunk megoldást.** Függyönyök, sötételők, ráncolók, karnisok. Minőségi ágynemű-garnitúrák, ágytakarók. Padlószőnyeg, futó-közép-szőnyeg, szubszőnyegek, lábtörölő. Fürdőszobaszett, PVC-padló (2-3 m széles), laminált padló 130 színben. Étezők, konyhabútorok, szobabútorok, ülőgarnitúrák (A bútorok katalógusból választhatók.) Testvéri kedvezmény 10%. Közületeknek és gyülekezeteknek további kedvezmény. Padok, irodabútorok egyedi gyártása. *Szolgáltatásaink:* függönyvarrás, szőnyegszegés, kárpitozás (felmérni házhoz megyek). 270-féle bútorszövet kapható.

Üzleteink: Szegehalom, Kossuth tér 3. (templom mögött), Biatorbágy, Vasút út 9. (Ligával szemben). Tel.: 06-20/886-1494, 06-20/886-149.

Nyitvatartási idő: kedd-péntek: 8.30-17.00, szombat: 8.30-12.00. Vasárnap és hétfőn zárva. www.jassolak.hu

♦ Csengődről elszármazottak!

Szeretnénk tájékoztatni a Csengődről elszármazott testvériséget, hogy az imaház teljes külső felújítása elkezdődött, és amennyiben valaki szeretné ezt a nagy munkát pénzügyi támogatásával segíteni, azt a következő gyülekezeti számlaszámra való utalással megteheti: **Csengődi Rónasági Takarékszövetkezet - 52500037-11039299.** Testvéri köszöntéssel: *Mészáros Nándor* gyülekezetvezető presbiter

A Reménység fesztiválról mondták

Szerkesztőségünk különböző felekezeti testvéreket kérdezett a fesztivállal kapcsolatosan ugyanarról: Mit vár és mit remél a fesztiváltól?

Csernák István metodista szuperintendens: Ez egy nagyon jó kezdeményezésnek tűnik, hogy szinte minden egyház benne van ebben az előkészítésben. Az egyik reménységem az, hogy a lebonyolításban, utószolgálatokban is ugyanígy lesz az egyházaknak az összefogása, közössége. Másrészt reménykedek abban, hogy meg tudjuk szólítani a magyar társadalmat, az embereket, akik távol vannak az egyházaktól, akik talán keresnek valamit, de maguk sem tudják, hogy mit. Azokat meg tudjuk szólítani, akik más érdekesnek tűnő dolgokban keresik az életük megoldását, a keleti misztikus dolgok tekintetében. Nagyon elkötelezték a BG társaság munkatársai. Tetszik ez az elkötelezettség, ez az odaadás, hogy idejönnek Magyarországra, s úgy gondolom, hogy ebből csak jó dolog lehet.

László Viktor, a Reménység fesztivál szervezőbizottságának társelnöke, az Ez az a nap! szervezőiroda igazgatója: A Bibliából idézném: „A reménység pedig nem szegyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.” Ebben bízunk, hogy Szentleke veszi itt most kezébe az előttünk álló kilenc hónap forгатókönyvét. Ez a reménységünk, hogy ez a fajta felekezeti munka, amiben az elmúlt egy évtizedben mélyen és komolyan igyekeztem elkötelezni magam az országban, még egy következő fokozatra tud kapcsolni. A lehető legszélesebb körben elkötelezték magukat határon innen és túlról egyházi vezetők és pásztorok, hogy részt vesznek ebben a megmozdulásban. Kineveztek a Reménység fesztivál társelnöki feladatára, és ezt próbálom betölteni *Papp János* testvéremmel együtt magyar részről. Az amerikai fesztivál-igazgatókkal együtt igyekszünk ezt a katalizátorszerepet betölteni.

A hála szívérzet és tett – folytatás a címloldalról

Nekünk azonban, Isten gyermekeinek, ezekben a nehéz időkben is azon az úton kell járni, amelyre a kegyelem helyezett bennünket. A hálátlanságot nem állíthatjuk a hála helyére, nem engedhetjük meg magunknak, a nehéz időkre hivatkozva sem, hogy a hálát időszerűtlensége okán el lehet felejteni, ki lehet iktatni a keresztyén életgyakorlat rendjéből. Hívó ember nem mondhatja soha – és nem is mondja! –, hogy nincs okom a hálára, nincsen semmi olyan esemény az életemben, semmi olyan jó (áldás), amelyért köszönettel tartoznék Istennek! A megpróbáltatások, a szenvedések sorozatában élve is van okunk a hálára, egyszóval van miért köszönetet mondani Istennek!

Az öszövetéségi korban a hála az áldozatbemutatásban a legszembetűnőbbben valósult meg. Bár a tobzódo áldozati lakomák a közösségépítés, erősítés fontos eszközei lehettek, a próféták azonban hangsúlyozták, hogy ezekben nem gyönyörködik az Úr. A bűn eltörlésének nem lehetett eszköze a pazarlás, a mértéktelenség. Viszont a bűnbánó, a töredelmes szívű kedves az Úr előtt. A kultuszi cselekmények szimbolikusan kifejezhették a bűnök eltörlését, a bűn ráhelyezését a feláldozott bárányra, de a vétkek súlyát érző, és emiatt álmatlanságban szenvedő, a gyötrelmek kínjait átélő ember számára nem a rejtegetett, az eltitkolt, hanem a megvallott bűn s a kikönyörgött és elnyert kegyelem adott megnyugvást. A zsoltárok azért kedvesek a hívők számára, mert azokban az esendő, de a bűneiktől szabadulni akaró emberek valósággal kitarják lelküket az Úr előtt, de nem a szégyentelenség, nem az arcpirító érzésnélküliség vetette őket az Úr zsámolya elé, hanem az a kényszer, hogy mezítelenül, a megvizsgálás céljából mindent feltárni kívánó megalázkodással: szépítés nélkül, fedetlenül hulljanak porba! A bűnei bocsánatát elnyert ember a szabadulás örömeiben ujjongott az Úr előtt.

A szabadulás a bajba jutott ember számára a legsürgetőbb felkiáltásokban, mint a rohammentők szirénája, zúg-búg a zsoltárokban. A jajkiáltásait gyakorta képekben, hasonlatokban mondják el. A kötelek, mint valami óriáskígyó, körültekerednek az emberen úgy, hogy lélegezni is alig tud. Máskor pedig a menekülés története így ábrázol-

lódik ki: lelkünk megmenekült, mint a madár a madarász töréből. A tör összetört. – A madarász csapdája azonban nevesítve lehet maga a pusztító dögvész. Jeremiás panaszában elmondja, hogy bűnösök vannak a nép között, orvul leleselkednek, mint a madarászok, törtvetnek, hogy embereket rabságra vessenek. Nemcsak az emberek szabadsága kerül sokszor veszélybe, hanem az életük is! Ilyen háborzongató sikoltásokat hallunk ma is közel s távol!

Ha valaki szívében mégis azt mondaná, hogy most nem látok olyan okot keresve sem, amelyért hálát rebeghetnék Istenhez, az Úrhoz, akkor az apostol intését vegyük fontolóra: adjunk hálát Istennek azért, hogy csak voltunk a bűnnek szolgálói, hogy már szabadok vagyunk! Erre a soha el nem felejtendő szent tényre énekeink százai emlékeztetnek bennünket. Most ezek közül legalább kettőt énekeljünk el, még ha csak magunkban is: Isten Fia a földre jött és megtalált a bűn között. A vétkemért ő bűnhődött, Szeretve fölemelt. Az ingoványból engemet Szelíd kezével fölemelt. Az éj után jött fény sugar. Zengd, ajkam, ezt: Ó fölemelt! – Mily drága nekünk ez a jó hír, Mily édes, örömtelzen zeng! Halljátok a nagy szabadítást, mely Jézusban lett a mienk! Ó, bízd magad e kegyelemre, Mely gazdagon árad feléd, Váltóságát tedd a magadévá, Hidd, az számodra is elég!

Nagy Ferenc

Őszi gondolatok

*Baktatok búsan, komoran az úton...
Az elmúlás már bánatról dúdol,
Bár szép az ősz, jól tudom,
Egy barnult virágot bámulok.*

*De a lehulló levél fénye megérint,
Igazsága bölcsességére int:
Hisz csak a nyár lelkülete tűnt el,
De a lét tüze még benne lüktet!*

*Lángoló vörös, nap-sárga levelek,
Nem mehetek a halálban veletek!
Hisz ti is tele vagytok még élettel...
S az elmúlás bánatát már nem érzem!*

Salyámosy Éva